

Mõistujutt
seletusega.

Tallinna Kullalad.

Kirjutanud
M. J. Eisen.

Tallinnas.
J. Bloompuu raamatukaupluse kaudu.

Tallinna Mustlased.

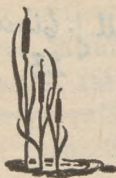

Mõistujutt seletusega.

Kirjutanud

M. J. Eisen.

Tallinnas.

J. Bloompuu raamatukaupluse kulusga.

оиздано Цензурою. — Юрьевъ, 25 Июля 1901 г.

Тип. М. Шиффера и М. Антье, Ревель.

Tallinna Mustlased.

Mõistujutt.

I.

utu-lutu, tutu-lutu!

Hüüdis Kalewite sarwi.

Mägi märkas, metja härkas,

Tuule hoog jäi tuktumaie,

Mere kohin mõtlemäie

Range sarwe kutsumisel.

Rahwas kuulis Wiru rannas,

Järwa, Harju rajadella,

Lääne laia luhadella,

Pärnu pärnade wabella,

Alutaha kuuldi hääлта,

Kuuldi kutses Tartu rajal!

Tartlased ehmatafiwad hirmsasti, kui wali „tutu=lutu, tutu=lutu!“ nende tänawatel kõlas. Miisugust sarwe häält tundfiwad nad wäga hästi ja teadfiwad, et see mingisugust häda tähendas. Nad ehmatafiwad seda kuuldes ja pistfiwad pead uksest wälja, et näha, kelle sarw lõi ilma wärisema pani. Nende uudise himu sai aga osalt waigistatud, kui Tallinna sarwemeeft nägitwad.

Mis oli Tallinnas sündinud? see küsimus liikus nüüd igaühe keelel. Ja enne kui minut mööda läks, ruttas iga tubli Tartlane tänawasse tutu=lutu ajamise põhjust järele pärima. Sarwemees pääsis waewalt weel edasi, nii woolas ta ümber Tartlasi jedamaid igast äärest kokku.

„Kas on Rootslased Tallinna tulnud?“ küsis üks.

„Wõi on Daanlased Tallinna tunginud?“ päris teine.

„Kas on Wiikingid teid ära wõitnud?“ sõnus kolmas.

„Wõi on Leedulased teid lõõnud?“ nõudis neljas otsust.

Rüsimisi sadas sarwemehele igast küljest wasta nagu wihma. Iga tubli Tartlane tahtis Tallinna wendade wastu südamelikkude osawõtmist üles tunnistada ja küsis sellepärast, mis jõudis. Rüsijad küsisiwad tuhat suuga, wastaja wõis ainult ühe suuga wastata. Ei wõinud dieti ühe suugagi wastata, sest et rüsijad talle seks mahti ei annud.

Rui Tartlased oma südame pealt wiimase kui küsimise wälja oliwad puistanud, sai Tallinna sarwemees alles sõna suhu ja ütles nüüd: „Tartu wennad! Kuulge, oh kuulge mu kõnet. Ei ole me' Tallinnas

Krootslasi näinud ega Daanlasi pahast kül-
jest tunnud, ei ole meid Leedulased löönud
ega wiikingid meid waewanud. Ei, meil
on isesuguste waenlastega tegemist. Need
ei anna enam ööl ega päewal rahu. Meie
waenlased on Mu st l a s e d !"

"Muslased?" hüüdsiwad Tartlased ühest
suust kooris.

"Muslased jah!" tõendas Tallinna sar-
wemees. "Muslased piinawad meid, ega
saa me' neist enam lahti! Seepärast saa-
deti mind Tallinnast siia teid paluma, et
meile tuleksite ja meile head nõuu annak-
site, kuidas me' Muslaste ikkest pääsesime!"

"Hea meelega! Hea meelega!" hüüd-
siwad Tartlased kooris. "Tuleme ja an-
name kas jada head nõuu. Riisugustest
waenlastest võib kõige hõlpsamini lahti
pääseda!"

Tallinna sarvemees tänas Tartlasi lahke
lubamise eest ja ruttas edasi muidgi lin-
nalasi ja külalisi Tallinna kofku kutsuma
Muustlaste vastu nõuu pidama. Tartlased
aga naersiwad, et Tallinna wennad nii
nõrgad ja ise enam Muustlastega walmis
ei saa. Wõtsiwad nõuukš hulgan Tallin-
linna minna ja seal oma tarkust üles
näidata.

II.

Gulga kaupja tuli igast maa äärest
saadikuid Tallinna kottu Tallinnalasi Muust-
laste käest ära päästma. Ilmus Tartust
ja Wiljandist, ilmus Pärnust ja Saarest,
ilmus Wirust ja Järwast, igal ühel tubli
nõuu kott kaasas.

Lasna mäel mere ligidal algas suur
koosolek. Tallinna wanem Rahumeel as-
tus suure kiwi otsa ja hüüdis siit walju
häälega:

„Meheh, wennad! Me Tallinlased ole-
me teid siia kottu lastnud kutsuda sõja
nõuu pidama. Tõsi on, meid ei waewa
Rootslased ega piina Daanlased, siin on
meil wihasemate waenlastega tegemist,
waenlastega kes meie oma kessel asuwad.

Muistlased rööwitavad meilt meie rahu ja raha. Ma näen, te naerate, armsad wennad, siiski on lugu nii, nagu ma ütlesin. Mõnda, mõnda head aastat tagasi tulivad Muistlased meie juurde ja palusid wastuwõtmist. Lubasid lahke wastuwõtmise eest meid teenida, aidata ja tuetada. Siis läks lugu väga hästi. Muistlased kuulsid meie sõna ja saatsid meile palju kasu. Teenisid meid nagu teenijad kunagi. Aga mis päew furma poole jõudis, seda enam kasvab Muistlaste uhkus. Sõnakuulmine hakkas kaduma, teenimine lõppema, kurjus ja õelus siiginema. Nüüd on lugu nii kaugele jõudnud, et muistlased mõnda meest majast hoopis wälja on wisanud, teisel jälle pererahwa juurde asumis jäänud, nagu oleksid nad nemad peremehed ja pererahwas nende orjad. Wõtavad ja riisuwad, mis

tahawad, ega hooli teelust kõige wähematti! Seda wiisi nagu Mustlased meid piinawad, ei ole meid weel Rootslaste oda ega Daanlaste mõõk piinanud. Meie endised pärisorjad Mustlased on meid endid enam kui pärisorjadeks teinud. Sellepärast palun teid südamest, kulla wennad, andge meile head nõuu, kudas me Mustlaste käest pääseme ja jälle endise wabaduse tagasi saame! Ma olen rääkinud!" ütles ja astus kivi otsast maha.

Suur kihin ja kahin tõusis selle peale kuulajate seas. Aga ei kauaks. Sest juba tungis Soome taat kivi poole, astus Tallinna wanema asemele ja ütles selge häälega: „Tallinna wennad! Nagu ma praegu kuulnud, käib teie käsi õige wiletsalt! Kurjad waenlased waewawad teid! Siiski ütlen ma, neid waenlasi wõib fergemini ära wõita, kui Rootslaste wäge

ehi Daanlaste laetu. Tõuste nagu üks mees Mustlaste vastu ülesse, ajage nad majadest ja linnast wälja, pange linna wäraw eest finni ja ärge laske neid enam iialgi sisse. Ja ma kuulutan teile ette: rahu ja õnn tuleb teile jälle tagasi! Mustlased linnast wälja! see on ainuke nõuu! Ma olen rääkinud!"

Ütles ja astus kiwi otsast maha.

Mingisugust tänuawaldust ei ilmunud selle kõne pääle, waid palju enam kuuldi tawast nurinat.

Ja waata, juba tõusis Tallinna wakenem uuesti kiwi otsa ja tõstis uuesti häält.

"Nii kaunilt kui Soome taadi kõne ka kõlas," ütles ta, "nii raske on ta ometi täita. Sseenesest oleks Mustlaste linnast wälja ajamine küll kõige kasulikum, aga

paraku ei wõi seda nõuu hästi torba
saata. Kes aitab meid siis, kui enam
ühtki Mustlast linnas ei ole? Olgu küll,
et Mustlased üleüldiselt meie üle wõimust
saanud, mõni nõrk, wigane, wana ehk
muu niisugune Mustlane leitaſe ſiin ja
ſeal ometi, kellest meie jõud üle käib.
Niisugused Mustlased peawad meid kümne
wõrra orjama. Njaksime wiimase kui
Mustlase linnast wälja, siis jääksime wars-
ti hädasse, ſest siis piaksime ise wiimase
kui töö ära tegema. Meil puudub aga
jõud üksi kõiki tööſid ära teha. Mustlasi
läheb tarwis, kui nad ka meie waenlased
on! Ma olen rääkinud!"

Ütles ja astus kiwi otsast maha.

Roosolejate hulgaſt kuuldi ühte lugu
ta kõne heakskiitmiſt. „Tõsi, Mustlasi
läheb tarwis!" hüüdsiwad nii mitmed.

Näe, juba astus Tartu ſaadik Paras-

mees kiwi otša. Kohe waitib suur loos-
olejate hulk.

„Meheb, wennad!“ hüüab Tartlane.
kuulge, oh kuulge mu kõnet. Su kodu
Tartus kuulsiime sarwemehe käest, misju-
guse wõimu Mustlased Tallinnas enestele
jaanud. Armastusest Tallinna wendade
wastu tulime siia head nõuu andma.
Minu nõuu on aga järgmine: Ajage osa
Mustlasi linnast wälja, teine osa jätke
linna. Siis saate järelejääjatest warsti
jagu, kui neid enam nii palju ei
ole. Me oleme walmis kõiki noori Must-
lasi, see on Mustlaste lapsi, eneste juur-
de wastu wõtma. Seega kahaneb teie
Mustlaste hulk märka wähemaks. Must-
laste lapsed aga õpetame oma sulasteks,
sest meil läheb abi töötegemiseks alati tar-
wis. Mustlaste lapsi wõime fergesti fam-
mitsas pidada: Sialgi ei pruugi me’

karta, et lapsed meie vastu hakkaksivad ehk enam meie sõna ei kuulaks. Mustlased lapsed tulgu siis meile ja seega on teil hulk Mustlasi vähem! Ma olen rääkinud!"

Ütles ja astus kiwi otjast maha.

"Me' võtame mõne Mustlase enestele!" hüüdsivad Viljandi vennad. "Mõnest Mustlastest saame kergesti jagu. Ei pruugi neid karta, küll teevad nad meile aga tööd ja aitavad meid rohkesti!"

"Ka me' võtame mõne mustlase enestele juurde!" hüüdsivad Raskvere mehed.

"Me' ka! Me' ka!" kisendasivad Paide poisid.

"Tahame meiegi Tallinna wendi mõnest Mustlasest päästa!" lubasivad Hiidlased.

„Me' Hiidlastest millgi kombel maha ei jää!“ karjusiwad Mühulased ja Saarlased.

„Me' ka mitte!“ ütlesiwad Läänlased.

„Me' ammugi weel mitte!“ kuulutatiwad Pärnu saadikud. „See on ju nii armas ja hea, kui meid pärisorjad teeniwad!“

Lühedalt: saadikuteest oli peaaegu igaüks walmis kui ka paar Mustlast kaasa wõtma.

Tallinna rahwa südamed hõiskasiwad rõõmu pärast, et Mustlastest nii kergelt wõitu saidwad. Suurema hulga Mustlasi andsiwad wendadele ära ja järele jäi neid sulasteks paras jagu. Nüüd wõis jälle õnnelikult elada.

Mindi koe Mustlasi jagama. Mustlased ei tõrkunud sugugi wasta, waid läl-

siwad hea meelega kaasa. Küll hoiatas Mustlaste armastajaid hall taat ja käskis wiimase kui hinge Tallinnast Sädemete saarele saata, aga kõikide kõrwad jäiwad taadi kõne kohta kurdiks. Taat nuttis, kui wennad Mustlaste pärast hõiskasiwad.

Enne kui saadikud lahkusiwad, tegiwad nad otsuseks 25 aasta pärast jälle Tallinna kofku tulla ja aru anda, kudas lugu Mustlastega läinud.

III.

Rakskümmend wiis aastat on ajamerde woolanud.

Endise määramise järele on saadikud Tallinna Lasna mäele kokku tulnud. Kurwalt istuwad nad seal ja mõtlewad oma lugu. Pealt waadates paistab kohe suur mure silka.

Viimaks astub Tallinna saadik kiwi otja ja alustab kõnet. Kõik saadikud tõusewad püsti ja kuulawad wagu si pealt.

„Mehed, wennad!“ ütleb Tallinna waneem. „Raheskümne wiie aasta eest tehti siinsamas maha, et täna siia kokku pidi tuleb. Ja nagu ma näen, on kõik seda töötust täitnud. Kõige vähemalt on igast maakonnast saadik ilmunud. Siiski halwa

woin teile ainult kuulutada. Meie lugu pole sugugi paremaks muutunud kui see 25 aasta eest oli. Küll oleme omal ajal kolmest osast Mustlastest lahti saanud, nii et kõigist üks osa veel järele jäi, aga need järele jäänud Mustlased sigisivad hirmus jõudsasti, nii et nüüd jällegi võit nende kätte jäänud. Meie häda on suur!"

Ütles ja wakis ja astus kiwilt maha. Tema asemele tõusis Tartlane kiwi otja ja alustas juttu.

"Kes oleks wõinud kurja karta," ütles ta, "kui meie mehed 25 aasta eest enestele Mustlase lapsi palusivad ja neid meile orjaks tõiwad! Palju enam rõõmustasivad kõik selle targa nõuu üle. Esiotsa teenisivad Mustlase lapsed meid tõesti ilusasti ja me pidasime pikka nõuu, kuidas neid auusateks orjadeks kasvatada. Aga mida suuremaks nad saiwad seda kan-

gemaks nad läksiwad. Pea hafasiwad nad endid juba peremehe lasteks pidama. Küll katsufime hirmu, küll armu, aga Mustlase sugu ei hoolinud sest midagi. Iga päewaga kasväs nende julgus. Esmalt mangusiwad nad, pärast wõtsiwad nad wägisi. Meie jõud ei aita enam nende wasta. Easteft on mehed saanud ja päälegi on nende hulk hirmsasti kaswanud. Igaſse majasse on nende sugu tunginud. Me oleme nende käes koledasti kimpus!"

Ütles ja waitis.

"Me wiisime kümned ja nüüd on meil tuhanded!" hüüdis üks saadik.

"Meil ei ole enam ükski inimene Mustlaste eest julge!" ütles teine.

"Meil on Mustlased suurema jao inimesi ju majadest wälja ajanud ja ise asemele elama jäänud!" tähendas kolmas,

„Mustlaste käes on wõit igal pool!“ hüüdsiwad kõik. „Mustlased on meid oma orjadeks teinud!“

„Mis peame aga nüüd tegema?“ küsis Tallinna wanem. „Kas ajame Mustlased maalt wälja?“

„Kust saame seda jõudu!“ kaebasiwad kõik. „25 aasta eest oleks weel kerge asi olnud Mustlasti maalt wälja ajada ja Sädemete saarele saata, aga kes saab neist nüüd enam wõitu! Nüüd on nad igal pool meist wägewamad! Nüüd oleme Mustlaste ifkes ja peame nende ifke jääma!“

Ja saadikud seadsiwad oma kandleid remmelgate otsa mere äärde ja laulsiwad leina laulusid.

IV.

Sellega lõpeb meie ennemuistne jutt.

Mis õpime aga jest ennemuistsest jutust?

Me õpime, et sarnased Mustlased praegugi veel on olemas, kui ka teisel näol ja kujul. Need Mustlased, kes esmalt küll ütle mata alandlikud on, pärast aga inimest täiesti oma pilli panewad tantsuma, on alkohol, on mitmesugused h i m u d.

Kuidas ei luba Mustlane = himu sind esmalt teenida ja aidata, parem ütelda, sulle lõbusaid tundisid walmistada, aga nii pea kui sa ta oma talusse wõtad, hakkab ta kohe oma tõsist loonuu üles näitama ja sind walitsema. Himu sünnitab alati uut himu, himud kasvawad nagu

suur tamm, himud võtavad kõi võimuse oma kätte. Enne kui sa aru saad, näed sa: ei ole sina enam peremees majas, waid himud. Keda sa enne oma sulaseks arvasid, nende sulaseks pead sina nüüd hakkama. Paradisist saadid kordab ennast seesama lugu. Adam ja Ewa lootiswad himust lõbusat filmapilku, aga waata, himu ajas neid Eedenist wälja ja saatis neile surma taela. Meie aja Adamid ja Ewad piawad end Eedeni Adamist ja Ewast palju targemaks, lasewad endid aga iga päew ikka uuesti himude ikkesse panna.

Himude ikkes ägab praegu weel rohkem rahwast, kui muiste piramidide ehituse ajal Egiptuses. Himude orjus on sadakorda hirmsam kui egiptade päris orjus. Nii mitmed ostawad pärisorjust hukka mõista ja pärisorjade pidajate kohta walju sõnu rääkida. Iseendid kiidawad nad wa-

haks. Pane aga tähele nende wabadust! Wabad on nad küll omal ajal olnud, aga meelega ise orjaks heitnud. Nad orjavad nüüd koledamini kui egiisad, on kümnefordsetesse ahelatesse iseendid sidunud! Ühed on joomaorjad, teised waleorjad kolmandad mõne muu patu orjad.

Kes loeb himude leegioni üles? Waata, kuhu waatad, igal pool wahiwad filmahimud, liha himud ja eluförkus sulle wasta. Wargused, joomised, waletamised, lihatööd ja muud niisugused patud katawad nagu rohutirtsude parw muiSte Jsraelis, nüüd meie maad. Nende eest ei ole saaks ega sant, wacne ega rikas, ülem ega alam julge. Kelle nad iganes kätte saawad ja kes ennast neist ei wabasta, selle nad ohwriks päriwad. Igauht kiusatakse, kui teda ta enese himust weetakse ja awateletakse. Pärast, kui himu ennast wasta saa-

nud, siis toob ta patu ilmale, aga kui patt saab täiesti tehtud, siis sünnitab ta surma! ütleb Jakobus täie õigusega.

Teised õpetavad, et Mustlase lapsi tarwis võtta ja neist enestele kõlblikka sulaseid kasvatada. Teise sõnaga: inimene harjutagu end väikeste himudega ära, siis pole wiga midagi, suured himud ei saada enam võitu. Lasteft kaswawad ometi mehed ja mehed hakkawad warsti Mustlase meelt üles näitama. Liig pea kaswab wiina maitsejast joodik, liig pea saab näppajast waras.

Himu orjad õpetawad: natuke wale-tada, natuke warastada, natuke juua, natuke lihahimust elada võib tubli mees alati. Natuke ei tee wiga. Aga kas ei ole hundi poeg hunt, karu poeg karu. Kaswata hundi poega, kudas kaswatad, lamba mürdnist ei jõua sa temast ometi

ära võerutada. Parajal filmapilgul kargab ta kohe lammaste kallale. Korra taktis mees tiigrit koduloomaks õpetada. Seks võttis ta enesele väikese tiigri poja. Verd nähes ärkas tiigris kohe kiskuja loomus elusse. Tiiger hakkas sedamaid murdma. Just niisama teevad himudki. Nii kaua kui nad väiksed, jaksad sa neid paelus pidada, aga enne kui märkad, on nad juba suureks kasvanud ja sind enese alla heitnud. Himud teevad inimesega niisama, nagu ühe mõistujutu järel kamel arablasega teinud. Kamel tulnud Arablase telgi juurde ja pistnud nina telki. Arablane mõtelnud: las ta waatab peale, kuidas lugu telgis on. Ega sest wiga pole, kui kameli nina telgis. — Kohe selle peale tõstis kamel jalagi telki, arablane ei hakanud veelgi kamelit wälja ajama. Silmapilgu järel jõudis kamel juba kõige

tehaga telki. Müüd hakkab arablane karjuma: Kasi tegist wälja! Kahe jaoks on tell liiga pisuke!" — Kamel aga wastas: „Kui tell sulle liig pisuke on, mine telgist wälja! Minu jaoks on siin ruumi küllalt!" Adam pidi paradiiisist patu pärast minema, himud ajawad Kristuse käest südame ära, kui sa aga pattudel südames maad annad. Üksi parajuse katse himude ärawõitmises ei saada sihile.

Mustlase — himude — wasta ei aita muu nõuu kui targa õpetus. Maalt wälja! Ära joo sugugi ehk jäta joomine maha, et alkohol sind oma orjaks ei teeks. Ära warasta sugugi, et sa Aakaniks ei saaks! Ära waleta sugugi, et sa Anania päitwi ei näeks! Ära peta sugugi, et mao needmine sinugi peale ei tuleks! Ära aja liha-himusiid sugugi taga, et need sulle Simsoni wiletsust kätte ei tooks! Ära tee ühe-

legi põuepatule pai, muidu kaswatad met-
salise oma südames. Ara anna ülepea
himudele mitte sõrmeküüne suurst aset sü-
dames. Ei ole himudel sinu südames tuba
ega luba, siis ei wõi nad tulla ja sind
oma pärisorjaks teha!

Tulewad Mustlased — himud — su
utsele ja paluwad fışfelaskmist, siis ole
mees ja aja utsest wälja. Ja oled sa
Mustlase — himu — juba fışse lastnud
ja olgu ta ka alles poole päewane lap-
suke, siis ära tunne ta kohta muud abi-
nõuu kui majast wälja! Einnast wälja!
Maalt wälja! Kui sinu parem film sind
pahandab, siis kisu teda wälja ja wista
enesest ära, sest sulle on parem, et üks
sinu liikmist hukka läheb, kui et kōik sinu
ihu heidetakse pörgusse. Ja kui su parem
kāsi sind pahandab, siis raiu seda maha
ja wista enesest ära, sest sulle on parem,

et üks sinu liikmisi hukka läheb, kui et kõik ihu heidetakse põrgusse! ütleb Jeesus.

Kui muistsel ajal waenlased Greeksmaal templi ja templi warandused ära wiisivad, siis tõttas rahwas waenlaste wasta püha sõtta. Himud riisuwad Ünnistegija käest tema templi, meie südame. Eks te ei tea, et te Jumala tempel olete, ja et Jumala Waim teie sees elab? Püha sõtta meie templi waenlaste wastu, himude ja pattude wastu piame meie tõttama. Alastate kaupa pidiwad Greeklased püha sõda sõdima. Alastate kaupa, elu otsani peame meiegi oma südame waenlaste wasta sõdima. See mustlase sugu ei anna meile iialgi rahu. Saame ka filmapilguks neist waenlastest lahti, teisel filmapilgul wõiwad nad uuesti tulla. Ei seisaks me nagu Siioni wahid tornis; langeb meie koda ometigi nende kätte.

Loodad aga sa üksi oma jõuu peale,
 waata ette, langed ometigi pea. Sada
 filma finul ei ole, et wõiksid alati igasse
 külge waadata. Waenlased tunnewad aga
 tuhat teed, kellest suurem jagu sulle hoo-
 pis tundmata. Seeriko rahwas ei fart-
 nud midagi, kui Israeli mehi muidu nägi
 linna ümber kõndiwat, aga kui wiimaks
 forraga pasunad hüüdma pandi, langesi-
 wad linna müürid. — Asjati linnarah-
 was rõõmustasiwad, et Simson lufus wä-
 rawate taga nende küüsis, aga Simson
 kiskus wärawad kõige poomidega maast
 üles ja wiis wälja mäe peale. Kus meel
 ei tea mõteldagi, sealt ilmutwad sulle nüüdgi
 waenlased ja wõidawad sind. Sellepärast
 otfi aegsasti abi. Kui wanad Greeklased
 wõitu tahtsiwad saada, otjisiwad nad enes-
 tele aegsasti sõjaseltsilisi. Nende jälgedesse
 astu sinagi. Ei ole tarwis sull taugelt

otsida ega palju raha kulutada. Seltsiline ootab su ukse ees ja pakub sulle kätt. Jeesus tahab sind pühas sõjas patuhimude vastu aidata. Palu teda appi, kohe tuleb ta sulle appi oma armuga. On Tema su juures, siis võid sa ütelda: Enam on neid, kes meie juures, kui neid, kes nende juures! Kui Jumal meie poolt, kes võid siis meie vastu!

Kui oleks ilm täis kuradid,
 Kes tahaksid meid neelda,
 Ei karda meie kedagi,
 Neid Jumal jõuab keelda!
 Maailma würstil weel
 Küll tige wiha meel.
 Ei siisgi võimust tall,
 Sest ta on kohtu all,
 Üks sõna rõhub teda!

Hind 6 fop.
